

**ZAKON BR. 04/L-213
O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ SARADNJI U KRIVIČNIM PITANJIMA**

Skupština Republike Kosovo,

U skladu sa članom 65 (1) Ustava Republike Kosovo,

Usvaja

ZAKON O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ SARADNJI U KRIVIČNIM PITANJIMA

**POGLAVLJE I
OPŠTE ODREDBE**

**Član 1
Cilj**

1. Ovaj zakon uređuje uslove i procedure koje se odnose na pružanje međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima, između Republike Kosove i drugih zemalja osim ako drugačije nije predviđeno međunarodnim ugovorima.
2. Međunarodna Pravna saradnja može da se realizuje i sa drugim organizacijama i međunarodnim institucijama, kada je to potrebno.
3. U odsustvu međunarodnog ugovora između Republike Kosovo i strane države, međunarodna pravna saradnja može da se sprovodi na osnovu principa uzajamnosti.
4. Sudski postupci za pružanje međunarodne pravne saradnje regulisani su odredbama Zakonika o krivičnom postupku, osim ako drugačije nije predviđeno ovim zakonom.
5. Republika Kosovo poštuje formalnosti i postupke jasno navedene od strane države molilje, ukoliko te formalnosti i postupci nisu u suprotnosti sa osnovnim principima domaćeg zakonodavstva.

**Član 2
Ograničenja saradnje**

Primena ovog zakona je podređena zaštiti interesa suvereniteta, bezbednosti, *javnog poretka* i drugih interesa Republike Kosovo definisanih Ustavom.

**Član 3
Definicije**

1. Termini korišćeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1.1. **Međunarodna pravna saradnja u krivičnim stvarima** – bilo koji oblik pomoći tražen ili pružen od druge države, organizacije ili institucije sa ciljem podrške krivičnim postupcima;
- 1.2. **Zahtev** – akt koji se koristi da se zatraži međunarodna pravna saradnja;
- 1.3. **Država molilja** - država koja je podnela zahtev za međunarodnu pravnu saradnju;
- 1.4. **Zamoljena država** – država kojoj je upućen zahtev za međunarodnu pravnu saradnju;
- 1.5. **Ministarstvo**- Ministarstvo pravde Republike Kosova;

1.6 **Domaći pravosudni organ** – sudovi i tužilaštva Republike Kosova, kako je određeno zakonom na snazi;

1.7. **Domaći zakon** – zakonodavstvo Republike Kosova;

1.8 **Inostrani pravosudni organ**- organ strane države nadležan prema zakonu te države da pruži ili zahteva međunarodnu pravnu saradnju;

1.9 **Međunarodna poternica**- odluka koja dozvoli objavljivanje obaveštenja od Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL) kojima se traži privremeno hapšenje nekog lica sa ciljem izručenja;

1.10 **Sudska odluka**- presuda, odluka, naredba ili bilo koja druga odluka koju donosi pravosudni organ;

1.11 **Država izricanja kazne**- država u kojoj je kazna izrečena nekom licu koje može da bude ili je premešteno;

1.12 **Država izvršenja**- država u koju je neko lice premešteno ili može biti premešten radi izdržavanja kazne;

1.13 **Izručenje** - za potrebe ovog zakona takođe znači privremenu predaju.

Član 4

Načini i jezik komunikacije

1. Zahtevi za međunarodnu pravnu saradnju se prenose preko ministarstva. Ukoliko se smatra potrebnim, ne isključuje se korišćenje diplomatskih kanala.

2. U hitnim slučajevima domaći pravosudni organ pruža pomoć čak i ako je zahtev primljen neposredno, posredstvom INTERPOL-a ili u bilo kojem drugom obliku koji proizvodi pisani zapis, pod uslovom da država molilja garantuje da će poslati original zahteva u roku trideset od (30) dana, u skladu sa stavom 1 ovog člana.

3. Ukoliko su zahtev i druga prateća dokumenta na stranom jeziku, njih prati overeno tumačenje, na albanski ili srpski jezik. Overeno tumačenje na engleski jezik se mogu prihvatiti na osnovu uzajamnosti.

4. Ministar može da dozvoli direktnu saradnju između domaćeg i inostranog pravosudnog organa, ako se smatra potrebnim.

Član 5

Poverljivost

1. Ministarstvo, na zahtev inostranog pravosudnog organa, osigurava poverljivost zahteva za međunarodnu saradnju i informacije navedene u zahtevu.

2. Ako se uslov naveden u stavu 1 ovog člana ne može ispuniti, Ministarstvo će obavestiti državu molilju.

POGLAVLJE II IZRUČENJE

POD POGLAVLJE I IZRUČENJE IZ REPUBLIKE KOSOVO U STRANU DRŽAVU

Član 6 Opšte odredbe

1. Lice koje druga država traži radi krivičnog postupka ili radi izvršenja kazne, može da bude izručeno iz Republike Kosovo toj državi prema uslovima predviđenim ovim zakonom.

2. Sledeća lica se ne mogu izručivati protiv svoje volje:

2.1. Državljeni Republike Kosova, osim ako drugačije nije predviđeno međunarodnim ugovorom između Republike Kosovo i države molilje, kako je predviđeno u članu 35 stav 4 Ustava Republike Kosova. Međunarodni ugovor može biti ugovoren sa ciljem izručivanja jednog lica;

2.2. Lica kojima je dat politički azil u Republici Kosovo;

2.3. Stranci koji uživaju imunitet u nadležnosti Republici Kosovo, u granicama međunarodnih obaveza koje je preuzela Republika Kosovo.

3. Status državljanina Republike Kosovo ili političkog izbeglice se određuje od dana prijema zahteva za izručenje.

Član 7 Privremena predaja

Na osnovu međunarodnog ugovora, lice može biti privremeno predato stranoj državi pod uslovom da se nakon glavnog pretresa pred inostranim pravosudnim organom vrati u Republiku Kosovo radi služenja kazne koja mu/joj je izrečena.

Član 8 Mesto izvršenja

1. Izručenje neće biti dozvoljeno za krivična dela počinjena u celosti na teritoriji Republike Kosovo i može se ne dopustiti za krivična dela delimično počinjena na teritoriji Republike Kosovo.

2. Ako je krivično delo počinjeno protiv državljanina Republike Kosovo, van teritorije Republike Kosovo, izručenje se može dozvoliti pod uslovom da domaći pravosudni organi ne započnu ili okončaju krivični postupak za isto krivično delo.

Član 9 Dvostruka kažnjivost

Izručenje se dozvoljava samo za krivična dela kažnjiva i domaćim zakonom i zakonom države molilje.

Član 10 Krivična dela za koja je dozvoljeno izručenje

1. Kada se zatraži izručenje zbog krivičnog gonjenja, biće dozvoljeno samo za kažnjiva krivična dela za koja je propisana kazna lišavanje slobode na maksimalan period od najmanje jedne (1) godine ili strožiju kaznu i prema domaćem zakonu i prema zakonu države molilje.

2. Kada se izručenje zatraži radi izvršenja kazne, izručenje se može dozvoliti ukoliko trajanje kazne ili ostatak kazne premašuje period od četiri (4) meseca zatvora.

3. U slučajevima kada zahtev za izručenje obuhvata nekoliko pojedinačnih krivičnih dela, pri čemu je svako od njih kažnjivo zatvorom prema domaćem zakonu i zakonu države molilje, ali od kojih neka ne ispunjavaju uslove u odnosu na kaznu koju treba izreći ili izrečenu kaznu, izručenje se može dozvoliti u odnosu na sva dela.

Član 11 **Istek perioda zastarevanja**

Izručenje traženog lica se ne dozvoljava u slučajevima kada je, prema domaćem zakonu ili zakonu države molilje, istekao period zastarevanja za krivično gonjenje ili izvršenje kazne.

Član 12 **Opravnana sumnja**

Izručenje se dozvoljava kada ima dovoljno dokaza da se podrži opravdana sumnja da je lice počinilo krivično delo zbog kojeg se zahteva izručenje ili ukoliko postoji izvršna presuda za isto.

Član 13 **Ne bis in idem**

1. Izručenje se ne dozvoljava ukoliko je doneta pravosnažna presuda od strane domaćeg pravosudnog organa protiv lica traženog zbog krivičnog dela ili dela zbog čega se zahteva izručenje. Izručenje se može dozvoliti ukoliko su domaći pravosudni organi odlučili ili da ne pokrenu ili da okončaju postupak za isto krivično delo ili dela.

2. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko je doneta pravosnažna presuda od strane pravosudnih organa treće države protiv lica traženog zbog krivičnog dela ili dela zbog čega se zahteva izručenje, ukoliko o tome postoji međunarodni ugovor između Republike Kosove i druge države o priznavanju i izvršenju krivičnih odluka.

Član 14 **Politička krivična dela**

1. Izručenje se ne dozvoljava ukoliko je krivično delo koje je predmet zahteva političko krivično delo ili delo povezano sa političkim krivičnim delom.

2. Za potrebe ovog zakona, sledeća krivična dela se ne smatraju za politička krivična dela:

2.1 Ubistvo i pokušaj ubistva šefa države ili njegovih/njenih članova porodice;

2.2 Genocid, zločini protiv čovečnosti, ratni zločini i terorizam.

Član 15 **Vojna krivična dela**

Izručenje se ne dozvoljava za krivična dela prema vojnom zakonu, koja nisu krivična dela prema redovnom krivičnom zakonu.

Član 16 **Smrtna kazna i kazna doživotnoga zatvora**

1. Izručenje nije dozvoljeno za krivična dela koja su prema državi molilji kažnjiva smrtnom kaznom, osim ukoliko država molilja daje garancije koje se smatraju dovoljnim da smrtna kazna neće biti izrečena ili izvršena.

2. Izručenje se ne može dozvoliti ukoliko je krivično delo na kojem se zasniva zahtev, prema državi molilji kažnjivo doživotnom kaznom zatvora ili drugom doživotnom zatvorskom sankcijom, ili ako je traženo lice osuđeno na tu kaznu i nema revizije kazne ili sankcije bilo na zahtev ili *proprio motu* nakon perioda od, ne duže od dvadeset (20) godina.

Član 17

Klauzula nediskriminacije i standardi ljudskih prava

1. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko ima osnovanih razloga da se veruje da zahtevom za izručenje podnetim u cilju krivičnog gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegove/njene rase, vere, pola, nacionalnosti, političkih mišljenja, etničke pripadnosti, jezika, invaliditeta, seksualnih orijentacija ili udruživanja u bilo koju društvenu grupu ili položaja lica u društvu, može biti naneta šteta zbog bilo kojeg od ovih razloga.
2. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko ima osnovanih razloga da se veruje da lice čije se izručenje traži može da bude podvrgnuto mučenju ili svirepom, nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.
3. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko postoje razlozi da se veruje da licu, u državi molilji neće biti obezbeđene minimalne garancije na pravično suđenje, kako je predviđeno Ustavom Republike Kosovo.
4. Izručenje traženo radi izvršenja kazne izrečene presudom *u odsustvu* se daje ukoliko postupci protiv lica nisu poštovali minimum prava na odbranu priznatog bilo kojem licu optuženom za počinjeno krivično delo. Međutim, izručenje se može dozvoliti ukoliko država molilja daje dovoljna uveravanja da garantuju da traženo lice ima pravo na ponovno suđenje koje će zaštititi njegova ili njena prava na odbranu.
5. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko postoje sumnje da će lice biti ili mu je bilo suđeno i kažnjeno je u državi molilji od strane vanrednog ili privremenog suda, osim ako država molilja pruža uveravanja koja se smatraju dovoljnim da garantuju da će suđenje sprovesti redovan sud, u skladu sa zakonom.
6. Izručenje nije dozvoljeno iz bilo kog drugog osnovanog razloga koji bi se smatrao kršenjem međunarodnog prava ili drugih standarda ljudskih prava.

Član 18

Zahtev za izručenje

1. Procedura za izručenje počinje na osnovu pisanog zahteva upućenog ministarstvu.
2. Zahtev za izručenje sadrži krivično delo zbog kojeg se izručenje zahteva i priložena su mu sledeća dokumenta:
 - 2.1. Opšte informacije o traženom licu, zajedno sa drugim informacijama koji bi pomogle u određivanju identiteta, državljanstvu i lokaciji lica;
 - 2.2. Original ili overena kopija naloga za hapšenje izdatog od strane nadležnog organa države molilje ili ukoliko je lice osuđeno za bilo koje krivično delo, originalna presuda ili overena kopija presude ili nekog drugog dokumenta koji navodi izrečenu kaznu, činjenicu da je presuda izvršna i trajanje preostale kazne koju treba odslužiti. Ti dokumenti treba da sadrže vreme i mesto gde je krivično delo počinjeno, ulogu lica u krivičnom delu i pravnu klasifikaciju. U određenim slučajevima, dokumenti koji ne sadrže podatke iz ovog stava, treba da budu praćeni izjavom u kojoj su opisani podaci u vezi sa ovom stavom.
 - 2.3. Izvod iz krivičnog zakona države molilje relevantan za stvari koje su u pitanju;
 - 2.4. Ako je traženo lice osuđeno u odsustvu, treba da bude priložena izjava koja pokazuje da je osumnjičeni bio lično pozvan ili preko ovlašćenog zastupnika u skladu sa zakonom države molilje, o datumu i mestu sudske rasprave na kojoj je doneta odluka u odsustvu, ili osoba je izjavila kod nadležnog organa da ne spori slučaj, ili jedna izjava koja naglašava pravni lek na raspolaganju osobe, kako bi pripremio svoju odbranu ili ponovno suđenje u njegovom prisustvu.

Član 19

Postupanje ministarstva

1. Ukoliko nakon razmatranja zahteva Ministarstvo zaključi da podaci i dostavljeni dokumenti nisu dovoljni, ministarstvo može da od države molilje zahteva da upotpuni zahtev.
2. Ukoliko ministarstvo smatra da zahtev ispunjava formalne uslove, ono prosleđuje dokumenta nadležnom tužilaštvu.
3. Ministarstvo u svakom trenutku može da zahteva od domaćeg pravosudnog organa informacije u vezi sa napretkom postupka izručenja.

Član 20

Uloga osnovnog tužilaštva

1. Osnovno tužilaštvo na teritoriji za koju se veruje da na njoj boravi traženo lice ili da se na njoj nalazi je nadležno da se bavi zahtevom za izručenje. Ukoliko je lokacija traženog lica nepoznata, zahtev za izručenje se dostavlja Osnovnom tužilaštvu u Prištini.
2. Osnovno tužilaštvo odmah preduzima mere da bi identifikovalo i odredilo lokaciju traženog lica i informisalo lice o zahtevu koji je podnet za njegovo/njeno izručenje.
3. Nadležni državni tužilac je dužan da, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 3 dana od trenutka kada je lice identifikovano i locirano, podnese zahtev za izručenje Osnovnom sudu na čijoj se teritoriji nalazi nadležno Osnovno tužilaštvo, kako je utvrđeno u prethodnom stavu 1.

Član 21

Određivanje mera da se obezbedi prisustvo lica u postupku izručenja

1. Da bi se tokom postupka izručenja osiguralo prisustvo traženog lica, Osnovno tužilaštvo postupa u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku.
2. Nadležni pred-pretresni sudija Osnovnog suda određen prema članu 20 stav 3 ovog zakona, odmah će osloboditi lice ukoliko:
 - 2.1. postoji jedna od situacija predviđena u članu 6 stav 2 ovog zakona i lice izjavi volju da ne bude izručeno;
 - 2.2. lice nije ono lice koje je identifikovano u zahtevu za izručenje ili u nekom od dokumenata opisanih u članu 18 stav 2 ovog zakona;
 - 2.3. je nalog za hapšenje ili dokument koji vodi do hapšenja lica opozvan.
3. Državni tužilac će obavestiti ministarstvo o svakoj odluci koju je doneo sud u skladu sa ovim zakonom.

Član 22

Privremeno hapšenje čeka zahtev za izručenje

1. Čak i pre prijema zahteva za izručenje, traženo lice može da bude uhapšeno i stavljeno u pritvor u trajanju od najviše četrdeset (40) dana, ukoliko država molilja podnese zahtev za privremeno hapšenje koji treba da navodi da dokumenta iz člana 18 stav 2 postoje i da će zahtev za izručenje biti podnet pravovremeno.
2. Informacije INTERPOL-a za hapšenje jednog lica sa ciljem izručenja i Evropski nalozi za hapšenje imaju istu snagu kao zahtev za privremeno hapšenje.
3. Na osnovu zahteva za privremeno hapšenje, državni tužilac i policija imaju pravo da uhapsu traženo lice. Mere treba da potvrdi nadležan pred-pretresni sudija, u roku od četrdeset osam (48) sati od hapšenja, uzimajući u obzir odredbe člana 21 stav 2 ovog zakona. Pred-pretresni sudija

oslobađa lice po službenoj dužnosti (*ex officio*), ukoliko zahtev za izručenje nije primljen od strane suda u roku od četrdeset (40) dana od dana hapšenja.

4. Oslobođanje ne isključuje mogućnost njegovog ponovnog hapšenja ukoliko se zahtev za izručenje primi naknadno.

5. Zakonik o krivičnom postupku, primenjuje se osim ako nije ovim zakonom propisano drugačije.

Član 23 **Sudski postupak o izručenju**

1. O dopustivosti zahteva za izručenje razmatra veće od troje sudija Osnovnog nadležnog suda.

2. Ukoliko su podneti više zahteva za izručenje od strane različitih država u pogledu istog lica, postupak se ujedinjuje. Ukoliko su u toku postupci pred različitim sudovima, biće nadležan sud koji je to prvi učinio.

3. Sud može da dozvoli predstavniku države molilje da prisustvuje u postupcima.

4. U roku od tri (3) dana od dana prijema zahteva za izručenje, sud održava raspravu u prisustvu državnog tužioca, traženog lica i njegovog ili njenog branioca. Ukoliko traženo lice nema branioca, predsedavajući sudija veća imenuje branioca po službenoj dužnosti -*ex officio*.

5. Na početku rasprave, predsedavajući sudija veća obaveštava lice o njegovim ili njenim pravima prema Ustavu Republike Kosovo i Zakoniku o krivičnom postupku. Sud ispituje okrivljenog u vezi sa njegovim ili njenim ličnim okolnostima a naročito u pogledu njegovog/njenog državljanstva.

6. Sud pita lice da li se on ili ona slaže sa izručenjem i njega ili nju informiše o pravnim posledicama pojednostavljenog postupka izručenja. Ukoliko je lice saglasno, sud će postupiti u skladu sa članom 24 ovog zakona.

7. Ukoliko lice nije saglasno sa pojednostavljenim izručenjem i protivi se izručenju, sud će odložiti ročište i daće rok od četrdeset i osam (48) sati traženom licu da navede osnove po kojima se on/ona protivi izručenju. Protivljenje se može zasnivati na činjenici da lice nije ono lice koje se traži od strane države molilje ili da nisu ispunjeni uslovi koji dozvoljavaju izručenje.

8. Sud može da odredi drugi rok od četrdeset i osam (48)sati kako bi tužilac mogao da odgovori na protivljenje od strane traženog lica.

9. Ukoliko se zaključi da informacije koje je dostavila država molilja nisu dovoljne da se donese odluka, sud može da podnese ministarstvu zahtev za dodatne informacije, koji se zatim trebaju uputiti državi molilji. Sud može da odredi vremenski rok za prijem istih.

10. Sud može da razmatra bilo koji drugi dokaz koji smatra relevantnim.

11. U slučajevima kada je lice čije se izručenje zahteva predmet krivičnog postupka koji je u toku u Republici Kosovo, sud to navodi u zapisniku i o tome takođe informiše ministarstvo. U tim slučajevima, sud pokazuje mogućnost da zamrzne bilo koju imovinu okrivljenog da bi isplatio oštećene strane u krivičnom postupku u Republici Kosovo.

Član 24 **Pojednostavljen postupak izručenja**

1. Ministarstvo može da bude saglasno da traženo lice bude izručeno putem pojednostavljenog postupka izručenja, pod uslovom da lice pristaje na to i da država molilja prihvata pojednostavljen postupak.

2. Saglasnost propisana u stavu 1 ovog člana se daje pred nadležnim sudom i iskazuje se u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku, osiguravajući da je saglasnost data na dobrovoljnoj

osnovi i da je lice bilo svesno posledica koje iz toga mogu proisteći. Data saglasnost se ne može povući.

3. Lice takođe može da izjavi da se on/ona odriče koristi od načela specijalnosti predviđenog u članu 30 stav 3 ovog zakona.

4. Ukoliko sud nalazi da je pojednostavljeno izručenje prihvatljivo, on o tome unosi belešku u presudu i odlučuje o merama, kako bi osigurao prisustvo lica do predaje. Odluka je pravosnažna.

5. Kada je traženo lice predmet zahteva za privremeno hapšenje, u skladu sa članom 22 ovog zakona, pojednostavljeno izručenje nije predmet podnošenja zahteva za izručenje i pratećih dokumenata, u skladu sa članom 18 stav 2 zakona. Sledeće informacije dobijene od države molilje smatraju se za dovoljne za potrebe pojednostavljenog izručenja:

5.1. identitet traženog lica, uključujući njegovo ili njeno državljanstvo, kada je na raspolaganju;

5.2. organ koji traži hapšenje;

5.3. postojanje naloga za hapšenje ili drugog dokumenta koji ima isto pravno dejstvo ili pravosnažne presude;

5.4. priroda i pravni opis krivičnog dela, uključujući i maksimalnu kaznu ili kaznu izrečenu u pravosnažnoj presudi, uključujući i to da li je neki deo presude već bio izvršen;

5.5. informacije koje se tiču protoka vremena i njegovog prekida;

5.6. opis okolnosti u kojima je krivično delo počinjeno, uključujući vreme, mesto i stepen učešća traženog lica;

5.7. u slučajevima u kojima se izručenje traži zbog sprovođenja pravosnažne presude, bez obzira da li je presuda doneta u odsustvu - *in absentia*; u ovom slučaju odredbe člana 18 stav 2.4 ovog zakona primenjuje se *mutatis mutandis*.

6. Sud će, bez ikakvog odlaganja, informisati ministarstvo o odluci donetoj u skladu sa ovim članom.

7. Izručenje putem pojednostavljenog postupka ima ista pravna dejstva i posledice kao izručenje dozvoljeno putem redovnih postupaka.

Član 25

Primopredaja stvari u postupku izručenja

1. Na zahtev države molilje a u skladu sa domaćim zakonom, nadležni sud oduzima i predaje stvari koje se mogu koristiti kao dokaz, koje su dobijene kao rezultat krivičnog dela ili su korišćene u izvršavanju krivičnog dela.

2. Stvari predviđene u stavu 1 ovog člana se predaju državi molilji, ukoliko je zahtev za izručenje prihvaćen, ali izručenje nije završeno zbog smrti ili bekstva traženog lica.

3. Ukoliko su stvari i materijalna sredstva predviđeni u stavu 1 ovog člana predmet oduzimanja ili konfiskovanja u Republici Kosovo, u vezi sa bilo kojim krivičnim postupkom, one mogu biti privremeno zadržane ili predate, pod uslovom da budu vraćene u Republiku Kosovo.

4. Kada su se stekla prava Republike Kosovo ili trećih lica na stvari i materijalna sredstva navedena u stavu 1 ovog člana, ona, što je pre moguće, nakon završetka suđenja, treba da budu vraćeni Republici Kosovo bez naknade.

Član 26
Odluke o dopustivosti izručenja

1. Ukoliko veće osnovnog nadležnog osnovnog suda od troje sudija nalazi da su ispunjeni pravni uslovi dopustivosti zahteva za izručenje, veće donosi odluku kojom se dozvoljava izručenje.
2. Traženo lice može da protiv ove odluke uloži žalbu apelacionom sudu, preko prvostepenog suda, u roku od tri (3) dana od uručenja odluke.
3. Žalba odlaže izvršenje odluke.

Član 27
Odluka o nedopustivosti izručenja

1. Ukoliko veće osnovnog nadležnog osnovnog suda od troje (3) sudija nalazi da nisu ispunjeni uslovi za izručenje, ono donosi odluku kojom zahtev za izručenje nije dopustiv.
2. Tužilac osnovnog tužilaštva može da uloži žalbu protiv ove odluke u roku od tri (3) dana od dana uručenja odluke.
3. Ukoliko je lice u pritvoru, veće od troje (3) sudija, na zahtev osnovnog tužioca, može da odluči da njega/nju zadrži u pritvoru sve dok odluka o odbijanju izručenja ne postane pravosnažna.

Član 28
Odluka po žalbi

1. O žalbama protiv odluka odlučuje veće od troje sudija Apelacionog suda, u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku.
2. Ukoliko Apelacioni sud nalazi da je izručenje dopustivo, on takođe odlučuje o svim merama, kako bi se osiguralo prisustvo lica do predaje.

Član 29
Podnošenje odluka ministarstvu

Nakon što odluka postane pravosnažna, nadležni osnovni sud podnosi ceo slučaj i svaku odluku u vezi tog slučaja ministarstvu.

Član 30
Odluka Ministra

1. U slučajevima kada je sud odlučio u korist izručenja, ministar odobrava ili odbija izručenje.
2. Ministar može da naloži da se izručenje traženog lica odloži zbog drugog krivičnog postupka koji se odvija pred domaćim sudom protiv traženog lica ili zato što lice služi kaznu u Republici Kosovo. Ministar, umesto toga, može da odluči da privremeno preda lice ili njega/nju preda pod određenim uslovima koje treba utvrditi zajedničkim sporazumom sa državom moliljom.
3. Odluka ministra kojom se odlučuje o izručenju može da utvrđuje sledeće uslove:
 - 3.1. Lice koje treba izručiti neće biti krivično gonjeno ili kažnjavano za druga krivična dela počinjena pre izručenja i za koja nije bilo odobreno izručenje;
 - 3.2. Lice ne treba da bude kažnjeno strožijom kaznom od one koja je već izrečena;
 - 3.3. Lice ne može da bude predato ili izručeno trećoj državi bez odobrenja ministra.
4. Ministar može postaviti više uslova za izručenje.

5. U slučajevima u kojima je sud odlučio da izručenje nije dopustivo, ministar donosi odluku kojom se odbija izručenje.

6. Odluka Ministra je završna, a protiv nje može se inicirati administrativni spor.

Član 31 **Krivično gonjenje u slučaju odbijanja izručenja**

Ukoliko je izručenje odbijeno, osnovno tužilaštvo može da pokrene krivični postupak u Republici Kosovo.

Član 32 **Saopštavanje o odlukama**

Ministarstvo odmah saopštava odluku o izručenju državi molilji posredstvom redovnih kanala za komunikaciju. O odluci kojom se odobrava izručenje se takođe obaveštava Ministarstvo unutrašnjih poslova.

Član 33 **Predaja traženog lica**

1. Ministarstvo se dogovara sa državom moliljom o datumu i mestu predaje. Država molilja preuzima lice u roku od trideset (30) dana od dana kada je primljena odluka o odobravanju izručenja. Na osnovu opravdanog zahteva države molilje, ministarstvo može da produži ovaj rok na još petnaest (15) dana.

2. Policija predaje lice organima određenim od strane države molilje u dogovoreno vreme i mesto predaje, zajedno sa svim stvarima i materijalnim sredstvima navedenim u članu 25.

3. Ukoliko država molilja ne preuzme lice u skladu sa stavom 2 ovog člana, lice treba odmah osloboditi, a ministar može da odbije ponovljeni zahtev za izručenje u vezi sa istim krivičnim delom.

Član 34 **Istovremeni zahtevi za izručenje**

1. Kada nekoliko zemalja zahteva izručenje istog lica, ministar pravde odlučuje o tome kojoj državi treba izručiti traženo lice.

2. Prilikom razmatranja prema stavu 1 Ministar će uzeti u obzir sledeće kriterije:

2.1 Lokaciju na kojoj je krivično delo počinjeno ;

2.2 Državljanstvo traženog lica;

2.3 Odgovarajuće datume zahteva za izručenje;

2.4 Da li je zahtev za izručenje izdat za svrhu krivičnog gonjenja ili služenja kazne;

2.5 Težinu krivičnog dela.

Član 35 **Ponovljeni zahtev za izručenje**

Ukoliko je zahtev za izručenje odbijen, novi zahtev za izručenje protiv istog lica a za isto krivično delo, može se podneti ako je opravdan novim elementima koji se nisu ispitivali prema prethodnom zahtevu.

Član 36
Tranzitni prolaz preko teritorije Republike Kosovo

1. Ministarstvo može izdati dozvolu za prolazak lica kako bi bilo izručeno, preko teritorije Republike Kosovo, ukoliko je taj zahtev podnet od strane države a ista država ima ugovor sa drugom državom o izručenju lica sa ili na njenu teritoriju.
2. Prolazak lica sa svrhom izručenja za neko krivično delo predviđeno u članovima 15, 16 ili koje bi bilo u suprotnosti sa stavom 2 člana 55 ovog zakona, nije dozvoljen.
3. Ministarstvo može da odbije zahtev za prolazak:
 - 3.1. ako je izručeno lice državljanin Republike Kosovo;
 - 3.2. ako se krivično delo zbog kojeg se lice izručuje prema domaćem zakonu ne smatra krivičnim delom.
4. Lice u prolasku može se držati u pritvoru na teritoriji republike Kosovo, samo za vreme koje je potrebno za prolazak.
5. Ukoliko je strana država najavila da će izručiti lice u vazduhu, bez da sleti na teritoriju Republike Kosovo, i obavestila je da postoji dozvola navedena u stavu 1, ovog člana onda će se ova najava, u slučaju neočekivanog sletanja, tretirati kao zahtev za prolazak. Informacije države molilje moraju da sadrže ime i državljanstvo lica u prolasku i državu u koju lice treba izručiti.

POD POGLAVLJE II
IZRUČENJE IZ STRANE DRŽAVE KOSOVU

Član 37
Zahtev za izručenje

1. Izručenje lica protiv kojeg je izdat nalog za hapšenje, odluka za određivanje pritvora ili je bilo kažnjeno sa pravosnažnom presudom od pravosudnih organa, može se tražiti od države na čijoj se teritoriji lice nalazi ili se veruje da se nalazi.
2. Do objavljivanja optužnice, nadležni državni tužilac može da zahteva od ministarstva da traži izručenje iz druge države. Posle objavljivanja optužnice, nadležni sud može da zahteva od ministarstva da zatraži izručenje iz druge države.
3. Zahtev za izručenje zajedno sa dokumentima i određenim informacijama utvrđenim članom 18 stav 2 ovog Zakona treba da se javi kod nadležne države preko određenih kanala iz člana 4 ovog zakona
4. Zahtev za izručenje treba sadržati takođe jedan zahtev sa svim relevantnim podacima, uključujući i izjave date od strane lica koji se izručuje i takođe sve stvari označene u članu 22, ovog zakona, ako je to potrebno.

Član 38
Zahtev za privremeno hapšenje sa ciljem izručenja

1. Nadležni pravosudni organ koji je zadužen za slučaj, može da zahteva da ministarstvo podnese kod strane države kod koje se nalazi traženo lice, zahtev za privremeno hapšenje lica u cilju izručenja. U hitnim slučajevima, ministarstvo, takve zahteve može da podnese direktno.
2. Zahtev za privremeno hapšenje u cilju izručenja treba da navodi da postoje dokumenta predviđena u članu 18 stav 2 ovog Zakona, postoji i treba dokazati da će se izručenje blagovremeno tražiti putem redovnih kanala na određeno vreme.

Član 39

Pravilo specijaliteta i drugi uslovi

1. Lice izručeno Republici Kosovo se neće goniti krivično niti će biti kažnjeno za bilo koje krivično delo koje je počinjeno pre njegovog izručivanja osim za ono za koje je dopušteno izručenje, osim u sledećim slučajevima:

1.1. kada zamoljena država daje saglasnost. Zahtev za saglasnost se može poslati od strane ministarstva i treba da bude praćen dokumentima pomenutim u članu 18 ovog zakona i pravnim dosijeom o svakoj izjavi koju je dalo izručeno lice u vezi sa krivičnim delom koje je u pitanju;

1.2. kada to lice, koje je imalo mogućnosti da napusti teritoriju Republike Kosovo nije to učinilo u roku od četrdeset i pet (45) dana od njegovog otpusta, ili udaljavanjem se vratilo na teritoriju Republike Kosovo nakon što je napustilo istu.

2. Kada je izdato izručenje uslovljeno u vezi sa vrstom i težinom kazne, sud će se pridržati tim uslovima pri izricanju kazne. Ukoliko je obuhvaćeno i izvršenje već izrečene kazne uključeno, sud koji je odlučivao u zadnjoj instanci preinačuje presudu i donosi kaznu u skladu sa uslovima izručenja

3. Ukoliko je izručeno lice bilo u sudskom pritvoru u stranoj državi zbog krivičnog dela zbog kojeg su on ili on / ona bili izručeni, vreme provedeno u pritvoru uračunava se u kaznu.

4. Domaći organi poštuju sve druge uslove postavljene od strane zamoljene države.

Član 40

Postupci nakon hapšenja na osnovu međunarodnih poternica

Ukoliko je traženo lice uhapšeno u stranoj državi na osnovu međunarodne poternice koju je objavio INTERPOL, ministarstvo, toj državi, odmah, podnosi zahtev za izručenje u Republici Kosova

POGLAVLJE III

USTUPANJE KRIVIČNIH POSTUPAKA

POD POGLAVLJE I

USTUPANJE KRIVIČNIH POSTUPAKA IZ STRANIH DRŽAVA REPUBLICI KOSOVO

Član 41

Načelo

Krivični postupak pokrenut ili koji se očekuje da bude pokrenut u jednu državu, može se ustupiti Republici Kosovo na zahtev te države.

Član 42

Uslovi za prihvatanje i ustupanje krivičnih postupaka

1. Ustupanje krivičnog postupka može se prihvatiti od strane Republike Kosova samo ako je predmet zahteva za ustupanje krivičnog postupka okarakterisan kao krivično delo i na Kosovu.

2. Ustupanje krivičnih postupaka se može prihvatiti ako je ispunjen jedan od sledećih uslova:

2.1 osumnjičeno lice je stalni stanovnik Republike Kosovo;

2.2 lice je državljanin Republike Kosovo, ili je Kosovo država njegovog ili njenog porekla.

2.3. lice je na izdržanje kazne ili treba da izdržava kaznu koja uključuje lišavanje slobode u Republici Kosovo;

2.4 Protiv osumnjičenog lica u Republici Kosovo su u toku postupci za isto ili druga krivična dela;

2.5 ako se smatra da ustupanje postupaka opravdano garantovan u interesu dolaženja do istine a posebno da se najvažniji dokazni materijal nalazi u Republici Kosovo;

2.6 ako se smatra da bi izvršenje kazne u Republici Kosovo ukoliko je izrečena, verovatno poboljšalo izgleda za društvenu rehabilitaciju lica osuđenog lica.

Član 43 **Odbijanje ustupanja krivičnih postupaka**

1. Ustupanje krivičnog postupka može biti odbijeno ako:

1.1 se smatra da je ustupanje krivičnog postupka zahtevano zbog njegove političke ili vojne prirode;

1.2 Sudski organi države koja je tražila, nisu nadležni za istragu za to krivično delo.

2. Ustupanje krivičnog postupka se odbija kada postoje okolnosti koje ne dozvoljavaju pokretanje krivičnog postupka kako je predviđeno domaćim zakonodavstvom.

Član 44 **Povlačenje prihvatanja**

1. Prihvatanje ustupanja može se povući kada:

1.1. postaje očigledno da se prisustvo osumnjičenog lica na sudskim raspravama u Republici Kosovo ne može obezbediti ili kada kazna koja može biti izrečena ne može da se izvrši u Republici Kosovo.

1.2. pre predstavljanja slučaja pred sudom, jedan od razloga za odbijanje, kako je predviđeno članom 43, postane evidentan;

1.3. u drugim slučajevima, ako država molilja dozvoli.

Član 45 **Zahtev za ustupanje krivičnih postupaka**

1. Zahtev za ustupanje krivičnih postupaka potrebno je podneti u pisanoj formi u Ministarstvu i treba da bude praćen sa pratećim originalnim dokumentima ili overenim kopijama krivičnog dosijea, zajedno sa svom drugom potrebnom dokumentacijom.

2. Država koja zahteva treba da obavesti Ministarstvo o svim završenim radnjama postupka ili merama koje se odnose na krivični postupak, nakon podnošenja zahteva. Ovu komunikaciju treba da prati odgovarajuća dokumentacija.

Član 46 **Postupak po zahtevu**

1. Posle prijema zahteva za izručivanje krivičnog postupka, Ministarstvo prosleđuje kod nadležnog Tužilaštva, u cilju odlučivanja da li će prihvatiti izručenje.

2. Odluka o zahtevu u stavu 1 ovog člana za ustupanje ili odbijanje zahteva za prosleđivanje krivičnog postupka se odmah prosleđuje ministarstvu.

Član 47

Saopštavanje odluke

1. Ministarstvo obaveštava državu molilju o odluci o ustupanju ili odbijanju zahteva za prosleđivanje krivičnog postupka.
2. Ministarstvo takođe obaveštava državu molilju o završnoj odluci donetoj kao rezultat ustupanja krivičnog postupka. Državi molilji treba dostaviti overenu kopiju donete odluke.

Član 48

Važnost radnji preduzetih u državi molilji

1. Svaki postupak koji se odnosi na ustupljene postupke preduzete u državi molilji u skladu sa njenim zakonom i propisima, ima istu važnost u Republici Kosovo, kao da su preduzete od strane domaćih organa, pod uslovom da je radnja u skladu sa domaćim zakonodavstvom.
2. Svaka radnja koja prekida vremenski rok zastarelosti i koja je preduzeta na valjan način u državi molilji, ima isto dejstvo u Republici Kosovo.

Član 49

Postupci pokrenuti na osnovu privatne tužbe

1. Ako pokretanje postupka zavisi od privatne krivične prijave u Republici Kosovo i u državi molilji, onda krivična prijava podneta u državi molilji ima isto pravno dejstvo sa onom podnetom u Republici Kosovo.
2. Ako privatna krivična prijava je neophodna samo u Republici Kosovo, ustupanje krivičnog postupka može da se prihvati čak i u odsustvu žalbe, ukoliko lice koje ima pravo da podnese krivičnu prijavu nije podnelo takav prigovor u roku od mesec dana od dana kada je on/ona bio/bila obavešten/a od strane nadležnog organa o njegovom/njenom pravu da uloži prigovor.

POD POGLAVLJE II

USTUPANJE POSTUPAKA SA REPUBLIKE KOSOVO KOD JEDNE STRANE DRŽAVE

Član 50

Načela

Ukoliko se sumnja da je lice počinilo krivično delo predviđeno zakonom na snazi u Republici Kosovo, državni sudski organi, u skladu sa odredbama ovog zakona mogu da traže od druge države da preuzme krivični postupak pod uslovima utvrđenim u ovom poglavlju.

Član 51

Načelo Privremeno obustavljanje krivičnog postupka u Republici Kosovo

1. Pravosudni organi u Republici Kosovo mogu da privremeno obustave krivični postupak protiv lica, samo u slučajevima kada su ispunjeni uslovi predviđeni ovim zakonom.
2. Svaka odluka o obustavljanju krivičnog postupka se smatra privremenom, sve dok zamoljena država ne obaveštava Ministarstvo o odluci za transfer krivičnog gonjenja.

Član 52

Uslovi za ustupanje krivičnog postupka

1. Krivični postupak se može ustupiti ako:
 - 1.1. je osumnjičeno lice državljanin zamoljene države ili je zamoljena država njegova/njena država porekla;

- 1.2. osumnjičeno lice služi ili treba da služi kaznu zatvora u zamoljenoj državi;
- 1.3. je zamoljena država pokrenula krivični postupak za isto krivično delo ili druga krivična dela protiv osumnjičenog;
- 1.4. Smatra se da je ustupanje postupka opravdano u interesu postizanja istine a naročito ako se najvažnija pitanja i dokazi, nalaze u zamoljenoj državi;
- 1.5. Ako u slučaju izricanja jedne kazne, njeno izvršenje u zamoljenoj državi može bolje poslužiti društvenoj rehabilitaciji osuđenog lica;
- 1.6. se ne može obezbediti prisustvo osumnjičenog lica na suđenju u Republici Kosovo, već u zamoljenoj državi;
- 1.7. kazna zatvorom, ako se izriče, ne može se izvršavati ni preko izručenja ili ako je zahtev za izručenje odbijen.

Član 53

Sudski organ koji podnosi zahtev za izručivanje

1. Pre podizanja optužnice Zahteva za ustupanje krivičnog postupka, treba da bude podnet od strane nadležnih tužilaca. Kada je optužnica podignuta, zahtev može da bude podnet od strane nadležnih sudova.
2. Zahtevi za ustupanje postupaka se dostavljaju ministarstvu, zajedno sa celokupnim spisima predmeta.

Član 54

Posledice ustupanja

1. Kada je zahtev za ustupanje podnet, domaći pravosudni organi se uzdržavaju od pokretanja postupka ili ukidanja svakog postupka koji je već pokrenut ili izvršenja presude, prethodno izrečene u Republici Kosovo protiv njega, za to krivično delo. Sve do prijema odluke zamoljene države o zahtevu za ustupanje, domaći pravosudni organi zadržavaju pravo da preduzmu sve korake u odnosu na krivično gonjenje, osim izvođenja predmeta pred sud.
2. Pravo na krivično gonjenje se vraća domaćim pravosudnim organima ako:
 - 2.1 Zamoljena država obavesti Ministarstvo o odluci da ne preduzima radnje u vezi sa zahtevom;
 - 2.2 Zamoljena država obavesti Ministarstvu o odluci da odbije da prihvati zahtev;
 - 2.3 Zamoljena država obaveštava Ministarstvo o odluci da povuče prihvatanje zahteva;
 - 2.4 Zamoljena država obavesti Ministarstvo o odluci da ne pokreće postupak ili da ga obustavlja;
 - 2.5 Domaći organ koji je uputio zahtev povlači isti pre nego što zamoljena država obavesti o odluci da preduzme radnje u vezi sa zahtevom.
3. Pravosnažna Odluka doneta od strane zamoljene države proizvodi isto dejstvo kao da je doneta u Republici Kosovo.

**POGLAVLJE IV
PREBACIVANJE OSUĐENIH LICA**

**POD POGLAVLJE I
PREMEŠTAJ OSUĐENIH LICA IZ REPUBLIKE KOSOVO U DRUGU DRŽAVU**

**Član 55
Načela**

Lice osuđeno i kažnjeno kaznom zatvora u Republici Kosovo može biti prebačeno u drugu državu, kako bi tamo odslužilo kaznu ili ostatak kazne.

**Član 56
Uslovi za prebacivanje**

1. Saglasno ovom zakonu, osuđeno lice može da bude prebačeno samo ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1.1. lice je državljanin države izvršenja;

1.2. presuda je pravosnažna;

1.3. u vreme kada je primljen zahtev za prebacivanje, on/ona ima najmanje šest (6) meseci kazne da odsluži ili kazna nije određena;

1.4. osuđeno lice je saglasno sa premeštajem, s obzirom na njegovu/njenu starosnu dob ili fizičko i mentalno stanje, ta saglasnost se može dobiti od njegovog/njenog pravnog zastupnika;

1.5. država izvršenja se slaže sa premeštajem.

2. Premeštaj osuđenog lica nije dozvoljen ako:

2.1 Postoji sumnje da zatražena lica za izručivanje mogu da podlegnu torturi, kaznama ili drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih tretiranja.

2.2 postoje ozbiljni razlozi da se veruje da, ako osoba traži da se transferiše, on ili ona će biti gonjen ili kažnjen zbog rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili političkog mišljenja, ili da će se njegovo stanje još više pogoršati zbog jednog od ovih razloga.

3. U izuzetnim slučajevima, ministarstvo se može saglasiti sa premeštajem, čak iako je period kazne koju treba odslužiti manji od perioda predviđenog u stavu 1.3 ovog člana.

4. Ministarstvo po prijemu zahteva za premeštaj može da utvrdi sledeće uslove:

4.1. lice koje treba da se prebaci ne treba da bude krivično gonjeno ili kažnjeno zbog krivičnog dela počinjenog pre prebacivanja;

4.2. lice ne treba da bude kažnjeno strožijom kaznom od one koja je već izrečena;

4.3. lice se ne može predati ili izručiti trećoj državi bez dozvole ministarstva.

5. Ministarstvo može da utvrdi i druge uslove za premeštaj.

Član 57

Obaveza pružanja informacija

1. Strani državljanin kažnjen pravosnažnom presudom u Republici Kosovo, treba da bude obavešten o odredbama iz ovog poglavlja.
2. Ukoliko je lice osuđeno pravosnažnom presudom izrazilo interesovanje da bude prebačeno, u skladu sa ovim zakonom, ministarstvo može da obavesti dotičnu stranu državu.
3. Obaveštenje treba da sadrži:
 - 3.1. ime, datum i mesto rođenja osuđenog lica;
 - 3.2. njegovu/njenu adresu, na teritoriji države izvršenja;
 - 3.3. opis činjenica, na kojima se zasniva kazna;
 - 3.4. prirodu, trajanje i datum kada kazna treba da započne.
4. Ukoliko je osuđeno lice izrazilo njegovo/njeno interesovanje za premeštaj u državu izvršenja, ministarstvo, na osnovu zahteva države izvršenja, saopštava informacije predviđene u stavu 3 ovog člana.
5. Osuđeno lice treba da bude obavešteno u pisanoj formi, na jeziku koji on/ona razume, o svakoj radnji preduzetoj od strane Republike Kosovo ili od strane države izvršenja, u skladu sa stavom 4 ovog člana i o svim drugim radnjama bilo koje države, koja se odnosi na zahtev za prebacivanje.

Član 58

Saglasnost i potvrđivanje

Vaspitne Organ ili ovlašćeni službenik mora da obezbedi da osoba koja daje saglasnost za prenos, to čini dobrovoljno i uz punu svest o pravnim posledicama.

Član 59

Zahtev za premeštaj i dodatna dokumenta

1. Zahtev ministarstva za premeštaj u drugu državu treba da se podnese u pisanoj formi.
2. Zahtev treba da bude praćen sledećim dokumentima:
 - 2.1. originalnom ili overenom kopijom presude i izvodom iz odgovarajućeg zakona;
 - 2.2. izjavu iz korektivne institucije o trajanju odslužene kazne, uključujući i vreme provedeno u pritvoru ili svaku drugu informaciju koja se odnosi na izvršenje kazne;
 - 2.3. Pisanu izjavu o saglasnosti koju je dao zatvorenik kojeg treba premestiti;
 - 2.4. Kada je potrebno, medicinski ili socijalni izveštaj o osuđenom licu, informacije o njegovom ili njenom tretiranju u Republici Kosovo i sve druge preporuke koje se odnose na njegov/njen tretman u državi izvršenja.
3. Pre podnošenja zahteva za premeštaj, ministarstvo može da traži od države izvršenja da obezbedi:
 - 3.1. dokument ili izjavu koja potvrđuje da je lice o kojem se radi državljanin te države;
 - 3.2. izjavu o postupku koji se odnosi na izvršenje kazne, o produženju ili prilagođavanju kazne.

Član 60

Premeštaj osuđenih lica na osnovu naloga za deportaciju ili proterivanje

1. Ministarstvo može da odobri dozvolu za premeštaj lica bez njegove/njene saglasnosti, u slučajevima kada presuda sadrži nalog za deportaciju ili proterivanje ili neku drugu meru kojom se licu ne dozvoljava da boravi na teritoriji Republike Kosovo nakon njegovog/njenog otpuštanja.
2. Ministarstvo može da da odobrenje na osnovu stava 1 ovog člana, samo nakon razmatranja mišljenja osuđenog zatvorenika.
3. Ministarstvo obezbeđuje državi izvršenja sledeća dokumenta:
 - 3.1. izjavu koja sadrži mišljenje osuđenog zatvorenika o njegovom/njenom prebacivanju; i
 - 3.2. kopiju naloga za deportaciju ili proterivanje ili neki drugi nalog koji ima pravna dejstva, kojim se osuđenom zatvoreniku zabranjuje da boravi na teritoriji Republike Kosovo nakon njegovog/njenog otpuštanja iz zatvora.
4. Kada je lice prebačeno bez njegovog pristanka, kao što je predviđeno u ovom članu, Ministarstvo na zahtev administrativne države i može da ovlastiti državu da krivično goni, kazni ili zadržati lice prebačeno za krivično delo učinjeno pre premeštaja. Takvo ovlašćenje može se odobriti samo ako bi krivično delo za koje se traži podlegla ekstradiciji po domaćem zakonodavstvu ili kada bi ekstradicija biti isključena samo zbog visine kazne.

Član 61

Posledice premeštaja

1. Premeštaj osuđenog lica organima države izvršenja obustavlja izvršenje kazne u Republici Kosovo.
2. Organi Republike Kosovo ne izvršavaju kaznu države izvršenja ukoliko država izvršenja smatra da je kazna završena.

POD POGLAVLJE II

PREBACIVANJE LICA OSUĐENOG OD DRUGE DRŽAVE U REPUBLICI KOSOVE

Član 62

Predmet i uslovi za premeštaj

1. Ministarstvo može da odobrava premeštaj u popravne institucije u Republici Kosovo, na održavanje kazne ili preostalog dela kazne pod uslovom da krivično delo za čije je izvršenje osoba kažnjena u osuđujućoj državi, važi kao krivično delo i na osnovu domaćih zakona.
2. Premeštaj može biti odobren na osnovu zahteva koji se podnosi Ministarstvu od strane države izricanja kazne ili osuđenog ili lica koje on ili ona ovlasti, ako države izricanja kazne pristane na premeštaj.
3. Član 56, 59 i 60 ovog zakona se sprovodi *mutatis mutandis*.

Član 63

Postupak izvršenja

1. Lica prebačena prema ovom zakonu podležu jednom od sledećih postupaka:
 - 1.1 Nastavak izvršenja kazne, u odnosu na države članice Evropske Unije, ili zemlje sa kojima Republika Kosovo ima međunarodne ugovore koji predviđaju nastavak izvršenja kazne.
 - 1.2. Preinačenje kazne u odnosu na druge zemlje koje nisu one navedene u stavu 1.1 ovog člana.

2. Osnovni sud u Prištini je sud nadležan da odluci u vezi pomenute procedure u skladu sa stavom 1 ovog člana. Na ove odluke se ne može uložiti žalba.

Član 64 **Nastavak i izvršenje kazne**

1. U slučajevima navedenim u stavu 1.1 člana 63, ovog zakona nadležni sud će izdati odluku o nastavku izvršenja kazne izrečene u državi izricanja kazne. Sud je dužan da se pridržava pravne prirode i trajanja kazne izrečene u državi izricanja kazne.

2. U slučaju da je kazna izrečena u državi izricanja kazne, po svojoj prirodi ili trajanju neusklađiva sa domaćim zakonodavstvom, kazna se mora preinačiti u skladu sa članom 65 ovog zakona.

Član 65 **Preinačenje kazne**

1. U slučajevima navedenim u stavu 1.2 člana 63 ovog zakona, nadležan sud donosi odluku o izricanju kazne u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

2. U toku usklađivanja kazne sud treba da:

- 2.1. što je više moguće, poštuje činjenice iznete u presudi donetoj od strane države izricanja kazne;
- 2.2. neće preinačiti kaznu zatvora u novčanu kaznu;
- 2.3. izračuna konačno vreme vođenja u državi izricanja kazne osuđenog lica, i
- 2.4. ne otežava krivično pravni status osuđenog lica i nije obavezan nijednom minimalnom sankcijom za krivično delo utvrđeno zakonom države izricanja kazne.

3. Postupak izmena mora biti završen pre transfera osuđenog lica.

Član 66 **Lica koja su pobegla iz države izricanja kazne**

1. U slučajevima kada državljanin Republike Kosovo podleže kazni izrečenoj pravosnažnom presudom u stranoj državi, preko Republike Kosova pokušava da izbegne dalje izvršenje kazne u stranoj državi bekstvom u Republiku Kosovo, na zahtev inostranog nadležnog organa, ministarstvo se može složiti da preuzme izvršenje kazne u Republici Kosovo.

2. Na zahtev države u kojoj je lice osuđeno, pravosudni organi u Republici Kosovo mogu da uhapsu lice o kojem se radi pre dobijanja dokumenata koja podržavaju zahtev ili pre dobijanja odluke o zahtevu ili Odluke o zahtevu da se pritvori lice osuđeno ili da preduzmu druge mere kako bi obezbedili da lice ostaje u republici Kosovo, čekajući rešenje u vezi njegovog zahteva. Zahtev za privremeno hapšenje treba da sadrži podatke predviđene u stavu 3 člana 60 ovog zakona. Pravni status osuđenog lica ne treba prejudicirati kao rezultat bilo kojeg perioda provedenim u pritvoru, u skladu sa ovim stavom.

3. Pristanak osuđenog lica nije potreban da bi se prenelo izvršenje kazne.

Član 67 **Garancije za osuđena lica premeštena bez njihove saglasnosti**

1. Svako lice prebačeno u Republiku Kosovo bez njegovog/njenog pristanka po osnovu člana 60 ovog zakona neće biti ponovo procesuirano, osuđivano ili pritvarano u cilju sprovođenja kazne ili, niti će on ili ona iz bilo kojeg drugog razloga biti ograničeni u njegovoj ili njenoj ličnoj slobodi, osim kada država izricanja kazne da odobrenje za to. Zahtev za odobrenje se podnosi zajedno sa svim relevantnim dokumentima i pravnim dokumentima o svakoj izjavi koju je dalo osuđeno lice;

2. Nezavisno od odredaba iz stava 1, ovog člana domaći pravosudni organi mogu da preduzmu svaku neophodnu meru, prema domaćem zakonodavstvu, kako bi sprečili zastarevanja.

Član 68 **Prekid izvršenja kazne**

Izvršenje kazne se prekida kada se ministarstvo obaveštava od strane države izricanja kazne da je ta država donela odluku ili neku drugu meru kojom se prekida izvršenje kazne.

Član 69 **Informacije o izvršenju kazne**

1. Ministarstvo treba da obavesti inostranu državu o izvršenju kazne:

- 1.1. kada se smatra da je izvršenje kazne prekinuto;
- 1.2. ako je osuđeno lice pobjeglo iz pritvora pre završetka kazne.

Član 70 **Dozvola za tranzitni prolaz osuđenog lica**

1. Ministarstvo može, u skladu sa domaćim zakonom, dati dozvolu za sprovođenje osuđenog lica preko teritorije Republike Kosovo, ukoliko je taj zahtev podnela strana država a ista država ima ugovor sa drugom državom o prebacivanju osuđenog zatvorenika sa ili na njenu teritoriju.

2. Prolaz lica kako bi odslužilo kaznu za neko krivično delo predviđeno u članu 15, 16 stav 1, ili koji bi bio u suprotnosti sa stavom 2 člana 55, ovog zakona nije dozvoljen

3. Ministarstvo može da odbije zahtev za prolazak:

- 3.1. ako je osuđeno lice državljanin Republike Kosovo;
- 3.2. ako se krivično delo za koje je osuđeno lice osuđeno, ne smatra za krivično delo prema domaćem zakonodavstvu.

4. Osuđeno lice može se držati u pritvoru na teritoriji Republike Kosovo samo za vreme potrebno za prolazak u tranzitu.

5. Ako osoba bude transportovana avionom i nije planirano sletanje na teritoriji Republike Kosovo, dozvola iz stava 1. nije neophodno. Međutim, ministarstvo bi trebalo da bude obavešteno o tranzitu. U slučaju neplaniranog sletanja ovo obaveštenje će se smatrati kao zahtev za tranzit. Obaveštenje mora da sadrži ime i nacionalnost transferisane osobe, državu u kojoj se prenosi osoba i vreme tranzitnog vazdušnog prelaza.

POGLAVLJE V **PRIZNANJE I IZVRŠENJE PRESUDA**

POD POSTUPAK I **PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE INOSTRANIH PRESUDA U REPUBLICI KOSOVA**

Član 71 **Osnovno pravilo**

1. Pravosnažne presude koje donose inostrani sudovi protiv državljana ili stalnih stanovnika Republike Kosovo mogu se priznavati i izvršavati u Republici Kosovo, pod uslovima utvrđenim u ovom poglavlju, ukoliko presuda sadrži kazne prema domaćem zakonu.

2. Postupak za priznavanje i izvršavanje se može pokrenuti samo na osnovu pisanog zahteva dobijenog od ministarstva. Zahtev treba da je zajedno sa originalnom ili overenom kopijom presude o kazni koja se treba izvršiti i drugom potrebnom dokumentacijom.

3. Nakon razmatranja formalnih uslova zahteva, ministarstvo ga šalje zajedno sa svim dobijenim pratećim dokumentima primljenih u nadležnom sudu. Osnovni sud na čijoj teritoriji osuđeno lice ima prebivalište ili se na njoj nalazi je nadležan da odlučuje o zahtevu za priznavanje i izvršavanje. Ukoliko se prebivalište ili lokacija lica ne mogu utvrditi, nadležan je Osnovni sud u Prištini.

Član 72

Uslovi za priznavanje i izvršavanje

1. Nadležan sud odbija priznavanje i izvršavanje inostrane odluke samo u jednoj od sledećih situacija:

1.1 Izvršenje bi bilo suprotno osnovnim načelima pravnog sistema Republike Kosovo;

1.2 Krivično delo za koju je izrečena kazna je političke prirode ili je vojne prirode;

1.3 Postoji osnovan razlog da se veruje da je presuda izrečena na osnovu rase, vere, državljanstva ili političkog mišljenja;

1.4 krivično delo za koje je presuda izrečena u drugoj državi je već predmet konačne presude ili postupka u Republici Kosovo;

1.5 Prema domaćem zakonu, izrečena sankcija se više ne može izvršiti zato što je zastarela, ili pošto je pomilovana;

1.6 Presuda je doneta u odsutnosti, osim ako država traži i obezbeđuje podatke da po svojim zakonima, lice se obaveštava lično ili preko zastupnika odgovornog za vreme i mesto suđenja što je dovelo do donošenja presude sa izostankom, ili ako osoba proglasila nadležnom organu države molilje da on ili ona ne osporava slučaj, ili nije tražio ponovno suđenje ili nije podnosila žalbu.

2. Ako država tražioc ne pruža podatke iz stava 1.6 ovog člana, lice koje je osuđeno u odsustvu će imati priliku da dostave primedbe na priznanje i izvršenje u roku od dvadeset (20) dana. Ako u ovom periodu osoba nije dala prigovor na priznanje i izvršenje, presuda doneta u odsustvu može se priznati i sprovesti.

3. U svim ostalim slučajevima strana presuda će biti priznata i proglašena izvršnom od strane nadležnog suda, ako krivično delo za koje je dobio presudu će se smatrati kao krivično delo i da je izvršeno na teritoriji Republike Kosova i lice će se smatrati krivično odgovornim.

Član 73

Sudski postupci

1. Sud u veću od troje sudija donosi presudu, odlučujući o priznanju i izvršivosti sankcije izrečene presudom inostranog suda.

2. Pre donošenja presude, sud će saslušati osuđenog i mišljenje nadležnog tužioca. Pre donošenja presude sud je vezan za nalaze i činjenični opis krivičnog dela kako je navedeno u stranoj presudi.

3. U izreku presude, sud će uneti potpunu izreku iz krivične presude stranog suda i naziv stranog suda i izreći će krivičnu sankciju.

4. Sud će doneti odluku prema domaćem zakonu. U obrazloženju, sud će izneti razloge kojima se rukovodio prilikom izricanja sankcije. Izrečena krivična sankcija može biti po prirodi i trajanju drugačija od krivične sankcije izrečene od strane stranog suda, dok god ona nije stroža. Ukoliko je krivična sankcija koju je izrekao strani sud manja od minimalne koja bi se mogla izreći prema domaćem zakonu, sud nije vezan tim minimumom i izreći će sankciju koja odgovara krivičnoj sankciji izrečenoj u državi molilji.

5. Svaki deo krivične sankcije koju je izrekao strani sud i vreme pritvora koji je osuđeno lice odslužilo nakon što je bilo osuđeno u stranoj zemlji ili u Republici Kosovo će se uračunati u konačnoj sudskoj odluci.

6. Žalbu protiv domaće presude može da uloži javni tužilac, osuđeno lice i njegov/njen branilac, u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku.

7. Lice kome se zahtev podnosi u ministarstvu za priznanje i izvršenje presuda, može biti uhapšen i održava u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku.

Član 74

Izvršenje kazne novčanom kaznom i zaplenom novca

1. Kada je primljen zahtev za izvršenje kazne novčanom kaznom i za oduzimanje novca, sud će konvertovati iznos u valutu koja je u opticaju na Kosovu, prema važećem kursu centralne banke na dan kada je presuda doneta. Ovim će sud utvrditi vrednost novčane kazne ili iznos novca koji treba oduzeti, koji, međutim, ne bi trebalo da prelazi maksimum koji je utvrđen domaćim zakonom za isto krivično delo.

2. Kada se zahtev za oduzimanje odnosi na određenu stvar, sud može da izda nalog za oduzimanje te stvari samo ako je to oduzimanje, za to krivično delo dozvoljeno domaćim zakonom ili u slučaju kada zakon dozvoljava izricanje strožije sankcije. Umesto određene stvari, sudska odluka se takođe može odnositi i na novčani iznos jednak vrednosti stvari, ukoliko je strana država podnela zahtev u tom smislu. Ukoliko je strana odluka definisana u smislu novčane vrednosti, stopa pomenuta u stavu 1, ovog člana primenjuje se *mutatis mutandis*.

Član 75

Naplata kazni novčanom kaznom i oduzimanjem

1. Prihodi od naplate novčanih kazni i oduzimanja se deponuju u budžet Republike Kosovo, osim ako drugačije nije dogovoreno sa državom moliljom i bez štete po prava trećih lica.

2. Oduzeta imovina, koja je od posebnog interesa, može da bude vraćena državi molilji ukoliko je takav zahtev podnet.

Član 76

Izvršenje dodatne kazne

1. Kada se zahtev za izvršenje odnosi na jednu dodatnu kaznu, takva kazna može se izvršiti u Republici Kosova samo ako domaći zakon dozvoljava izricanje takve kazne za isto krivično delo.

2. Kada Sud naloži izvršenje dodatne kazne, utvrđuje trajanje dodatne kazne u granicama propisanim domaćim zakonom, međutim, ona ne može da prelazi granice utvrđene izrečenom od strane države izricanja.

POD POGLAVLJE II

IZVRŠENJE DOMAĆIH KRIVIČNIH PRESUDA U DRUGOJ DRŽAVI

Član 77

Uslovi za podnošenje zahteva za izvršenje

1. Priznanje i izvršenje pravosnažne presude koju je doneo sud u Republici Kosovo se može zahtevati od druge zemlje u jednom od sledećih slučajeva:

1.1. Ako je osuđeno lice državljanin ili stalni stanovnik zamoljene države;

1.2. Ako osuđeno lice već služi kaznu zatvora zbog drugog krivičnog dela u zamoljenoj državi;

1.3. Izvršenje kazne u zamoljenoj državi će verovatno poboljšati izgleda za društvenu rehabilitaciju osuđenog lica;

1.4. Prema zakonu zamoljene države, izručenje lica u Republiku Kosovo nije dozvoljeno.

2. Priznanje i izvršenje domaće sudske presude može zahtevati od druge države, u svim slučajevima gde se smatra da je izvršenje odluke u Republici Kosovo nije moguće.

Član 78

Zahtev za izvršenje i prateća dokumenta

1. Zahtevi za Priznanje i izvršenje domaćih sudskih presuda biće prenošene drugoj državi preko Ministarstva, na zahtev suda koji je doneo presudu.

2. Zahtev mora da bude u pisanoj formi i mora biti praćen originalom ili overenom kopijom presude čije je izvršenje potrebna i druga potrebna dokumenta prema zakonu zamoljene države.

Član 79

Posledice zahteva za izvršenje

1. Ukoliko zamoljena država prihvati da izvrši presudu na svojoj teritoriji, organi Republike Kosovo više nemaju pravo na izvršenje presude.

2. Pravo na izvršenje presude se vraća Republici Kosovo ukoliko osoba izbegava izvršenje kazne.

POGLAVLJE VI

UZAJAMNA PRAVNA POMOĆ

Član 80

Načela

1. Na zahtev pravosudnih organa strane države, sudskih organi će pružiti pomoć u postupcima u pogledu kažnjavanja krivičnih dela koja u vreme zahteva za pomoć spadaju u nadležnost pravosudnih organa države molilje.

2. Pravna pomoć u smislu stava 1 ovog člana, je svaka vrsta pomoći pružene za strani krivični postupak bez obzira da li se strani postupak sprovodi pred sudom ili tužilaštvom i da li pravnu pomoć treba da pruži sud ili tužilaštvo.

3. Pravna pomoć u okviru ovog poglavlja, može biti potrebna i ponuđena i prilikom preduzimanja privremenih mera u cilju očuvanja dokaza, održavanja postojeće situacije ili zaštite ugroženih pravnih interesa.

4. Domaći pravosudni organi daju prednost izvršenju zahteva za uzajamnu pravnu pomoć i uzimaju u obzir proceduralne rokove i druge uslove eksplicitno pomenutim od države molilje.

Član 81

Proširena uzajamna pravna pomoć

Uzajamna pomoć će se takođe pružiti u podršci u postupcima upravnih organa u vezi sa delima koja su kažnjiva sa domaćem zakonodavstvom ili zakonima države molilje, kada su predviđena kao kršenje i kada to može da dovede do pokretanja krivičnog postupka pred sudom.

POD POGLAVLJE I
DOMAĆI ZAHTEVI ZA UZAJMNU PRAVNU POMOĆ

Član 82
Organ koji podnosi zahteve za pravnu pomoć

1. Tokom pred-pretresnog postupka do podizanja optužnice, zahtevi za pravnu pomoć se podnose od strane državnog tužioca koji sprovodi postupak za koji se pomoć traži. Kada postupak ili mera koja se zahteva, ako bi bila preduzeta u Republici Kosova na osnovu zakonika o krivičnom postupku, zahtevala bi jedan sudski nalog, onda zahtev treba podnositi sud na osnovu zahteva državnog tužioca.

2. Nakon podizanja optužnice, zahtev za pravnu pomoć podnosi sud koji sprovodi postupak za koji se zahteva pravna pomoć.

3. Zahtevi za pravnu pomoć podnose se ministarstvu koje ih razmatra i šalje zajedno sa svom pratećom dokumentacijom od organa zamoljene države.

Član 83
Sadržaj zahteva

1. Zahtev za pomoć u pisanoj formi obuhvata sledeće informacije:

1.1 Naziv organa koji sprovodi krivični postupak na koji se zahtev odnosi;

1.2 Opis činjenica u slučaju, uključujući vreme i mesto izvršenja krivičnog dela i svake izazvane štete, kao i njihovu pravnu kvalifikaciju za krivična dela;

1.3 Navode važećih zakonskih odredbi, odredbe o zastarevanju i o kazni koja se može izreći;

1.4 Identitet lica protiv kojih se vodi krivični postupak za koje se traži pomoć;

1.5 Opis zatraženih delovanja i obrazloženje o njihovoj vezi sa činjeničnom stanju predmeta.

1.6 Kada je to potrebno podatke u vezi vremena unutar kojeg se izvrši zahtev i obrazloženje hitnosti.

1.7 Kada je to potrebno podatke u vezi identiteta lica koja ce biti ovlašćena da budu prisutna tokom izvršenja zahteva.

1.8 gde je to moguće, informacije o naknadi koja pripada licu koje je pozvano da se pojavi u cilju davanja iskaza;

1.9 kada je to potrebno, tehnički podaci potrebni za uzimanje dokaza putem video – konferencije.

2. Zahtev za pomoć, u potrebnoj meri i koliko je to moguće, takođe treba da obuhvata sledeće:

2.1 Informacije o identitetu lica koje je pod istragom ili koje se goni krivično;

2.2 Informacije o identitetu i prebivalištu lica čija se provera izvršava i njegov/njen status u pogledu postupka, kao i način na koji provera treba da se uradi;

2.3 Informacije o identitetu i prebivalištu lica koje treba da svedoči ili daje izjavu;

2.4 lokaciju i opis mesta i predmeta koji ce biti pretražen i preispitan;

2.5 lokacija i opis mesta koje ce se pretražiti, i označavanje predmeta koji ce biti zaplenjeni ili konfiskovani;

2.6 označavanje jednog posebnog postupka koji se traži primenjivati za vreme izvršenja zahteva i relevantne razloge za to;

2.7 Obaveštenje o potrebi za poverljivost.

2.8 Sve druge informacije koje mogu da olakšaju izvršenje zahteva.

POD POGLAVLJE II STRANI ZAHTEV ZA PRAVNU POMOĆ UPUĆEN REPUBLICI KOSOVO

Član 84 Prihvatanje zahteva za pravni pomoć

1. Po prijemu zahteva za pravnu pomoć i nakon potvrde njegove dopustivosti, ministarstvo ga šalje na izvršenje nadležnom osnovnom tužilaštvu na čijoj teritoriji lice koje je u pitanju ima prebivalište ili se može nalaziti ili na kojoj se nalazi objekat koji je u pitanju. U slučaju da je prebivalište lica nepoznato li kada lice nema prebivalište, onda je nadležan organ Osnovno tužilaštvo u Prištini.

2. Kada je zahtev za uzajamnu pravnu pomoć povezan sa krivičnim postupkom u razvoju u Republici Kosovo, nadležan za izvršavanje zahteva biće državni tužioc zadužen za slučaj.

3. Ako zahtev nije potpun, Ministarstvo može da ga vrati nazad državi molilji tražeći dodatne informacije.

Član 85 Odbijanje ponude za pomoć

1. Pružanje pomoći može da se odbije ukoliko:

1.1 se zahtev tiče političkog krivičnog dela;

1.2 će izvršenje zahteva verovatno kršiti suverenost, bezbednost, javni poredak - ili druge bitne interese Republike Kosova.

1.3 je zahtev u suprotnosti sa Kosovskim pravnim sistemom.

2. Ukoliko je zahtev odbijen u celosti ili delimično, ministarstvo će, u pisanoj formi o tome obavestiti državu molilju.

Član 86 Organ koji izvršava zahteve

1. Nadležan tužilac vrši zatraženo delovanje ili meru u skladu sa odredbama domaćeg zakona.

2. Ukoliko tužilac zadužen za izvršavanje zahteva za pravnu pomoć, zaključi da zahtev ne ispunjava uslove predviđene domaćim zakonom, on/ona vraća zahtev natrag državi molilji, preko ministarstva, zajedno sa obrazloženjem.

Član 87 Odloženje ili delimično izvršenje zahteva

1. Ako bi izvršenje zahteva za uzajamnu pravnu pomoć ometala istragu, krivično gonjenje ili sudski postupak u Republici Kosova, izvršenje zahteva može se odložiti. Država molilja treba da se obavesti za odlaganje.

2. Ako je potrebno, ministarstvo može, nakon konsultacija sa državom moliljom umesto odlaganje izvršenja, razmotriti da li zahtev može da se izvrši delimično ili potpuno određivanjem nekih uslova koje smatra potrebnim.

Član 88
Učešće stranih službenih lica

1. Prema zahtevu države molilje Ministarstvo može dati dozvolu da ovlašćeni zvaničnici te zemlje budu prisutni tokom izvršenja zahteva za uzajamnu pravnu pomoć. Lokalni sudski organ zadužen za izvršenje zahteva mora da obavesti Ministarstvo o datumu i mestu izvršenja zamolnice. U tom smislu, Ministarstvo obaveštava državu molilju.

2. Ministarstvo može da dozvoli učešće stranih službenih lica u izvršenju zahteva ukoliko će to učešće da ublažiti izvršenje zahteva u skladu sa potrebama države molilje a u isto vreme bi se izbegla potreba za bilo kakvim dodatnim zahtevom za pravnu pomoć.

Član 89
Saslušanje putem video konferencije

1. U slučajevima kada lice koje je na teritoriji Republici Kosova treba da bude saslušano od strane stranog pravosudnog organa kao svedok ili veštak, ovaj posljednji može zahtevati saslušanje osobe preko video-konferencije, ako nije poželjno ili nije moguće da se osoba pojavi lično na njegovoj teritoriji.

2. Zahtev za saslušanje putem video konferencije treba da navede razlog zbog kojeg je nemoguće ili zašto nije poželjno da lice prisustvuje, naziv pravosudnog organa i imena lica koja će voditi saslušanje.

3. Zahtev za saslušanje putem video konferencije vrši se od osnovnog suda teritorije stanovanja ili boravišta osobe koja će se saslušati. Sud u skladu sa domaćim zakonom saziva gore pomenutu osobu.

4. Saslušanje putem video konferencije treba da se sprovodi u skladu sa dole navedenim pravilima:

4.1. u prisustvu sudije koji je zadužen da proveriti identitet lica koje će biti saslušano i koji obezbeđuje poštovanje svih njegovih/njenih prava određenim domaćim zakonom i osnovnim principima domaćeg zakona;

4.2. kada je potrebno država molilja i ministarstvo treba da se saglase o merama za zaštitu lica koje će biti saslušano;

4.3. saslušanje se može sprovesti direktno ili pod rukovodstvom pravosudnih organa države molilje, u skladu sa zakonom države molilje;

4.4. na zahtev države molilje ili na molbu lica koje će biti saslušano, sud će osigurati da se obezbedi prevod tokom saslušanja; i

4.5. lice koje će biti saslušano može da koristi svoje pravo da ne svedoči, koje on/ona može da ima po domaćem zakonu ili zakonu države molilje.

5. Ne kršeći nijednu od mera preduzetih u cilju zaštite lica u pitanju, na kraju saslušanja treba sačiniti zapisnik u kojem se navode datum i mesto saslušanja, identitet saslušanog lica, identitet i funkcije svih lica u Republici Kosovo prisutnih prilikom saslušanja, svaku položenu zakletvu, kao i tehničke uslove saslušavanja. Ovaj dokument treba podneti nadležnim organima države molilje.

6. Na osnovu zahteva država molilje, domaći pravosudni organi mogu da sprovedu odredbe ovog člana za saslušanje okrivljenog preko video konferencije. U ovom slučaju, odluka o održavanju saslušanja i načinu na koji će se ono sprovesti mora da bude u skladu sa domaćim zakonom.

Član 90
Pretraga, zamrzavanje i oduzimanje

1. Zahtev za pretragu, zamrzavanje i oduzimanje imovine mora da ispunjava sledeće uslove:

1.1. krivično delo koje je prouzrokovalo podnošenje zahteva, treba da bude kažnjivo zakonom države molilje kao i domaćim zakonom; i

1.2. izvršenje zahteva treba da se obavlja u skladu sa domaćim zakonom.

Član 91 Predaja imovine

1. Sva imovina kao i originalna dokumenta podneta radi izvršenja zahteva, vraćaju se iz države molilje u Republiku Kosovo što je pre moguće, osim u slučajevima kada sud odriče njihovog vraćanja.

2. Predaja imovine, sudskog materijala ili drugih potrebnih dokumenata može se odložiti u slučajevima kada su imovina, sudski materijali ili dokumenta koja su u pitanju potrebna u Republici Kosovo za krivični postupak koji je u toku.

Član 92 Spontana razmena informacija

1. Bez ometanja toka istrage ili krivičnog postupka, domaći pravosudni organi mogu, bez prethodnog zahteva, da pošalju nadležnim organima strane države, informacije prikupljene tokom njihovih istraga, ukoliko smatraju da otkrivanje tih informacija može da pomogne državi molilji da pokrene ili preduzme istrage ili krivični postupak, ili ako to može da dovede do zahteva za uzajamnu pravnu pomoć koji je podnela država molilja.

2. Ministarstvo može da ustanovi uslove za upotrebu informacija navedenih u stavu 1 ovog člana.

Član 93 Dostava pismenih i evidencije sudskih dokumenata

1. Nadležno odeljenje Osnovnog suda pruža pomoć koja se odnosi na dostavu sudskih poziva i sudskih odluka koje su podnete od strane države molilje za ovu svrhu.

2. Usluga se sprovodi na način kako je regulisano domaćim zakonom o dostavljanju sličnih dokumenata, ili na osnovu zahteva države molilje u skladu sa pomenutom postupku u zahtevu, ako nije u suprotnosti sa domaćim zakonima.

3. Potpisana potvrda kao dokaz o dostavi koja takođe sadrži i datum prijema, uručuje se licu primaocu a ako to nije moguće, donosi se saopštenje u kojem se navodi da je dostava izvršena, koje bi takođe trebalo da sadrži način i datum dostave. Ukoliko se dostava ne može izvršiti, sud će navesti razloge zbog čega se dostava nije mogla izvršiti i to se, preko ministarstva, što je pre moguće, saopštava državi molilji.

POD POGLAVLJE III POJAVLJIVANJE SVEDOKA, VEŠTAKA I OKRIVLJENIH

Član 94 Dostava sudskih poziva svedocima, veštacima, okrivljenima da se pojave pred sudskim organima države molilje

1. U slučajevima kada strana država zahteva, posredstvom sudskih poziva, lično prisustvo svedoka ili nekog veštaka pred njenim sudskim organima, ili zahteva dobrovoljno prisustvo okrivljenog, ministarstvo, preko pravosudnih organa, poziva okrivljenog, svedoka ili veštaka da se pojavi.

2. Ministarstvo obaveštava državu molilji o odgovoru koji su dali svedok, veštak ili okrivljeni.

3. Ukoliko svedoci, veštaci ili okrivljeni pozvani sudskim pozivom da se pojave pred nadležnim organima strane države to ne urade, oni neće biti predmet bilo kakve kazne ili drugih prinudnih mera.

Član 95

Garancije za svedoka, veštaka ili za okrivljenog kada su sudskim pozivom pozvani da se pojave pred domaćim organima

1. Svedoci ili veštaci koji se pojave pred domaćim pravosudnim organima, bez obzira na njihovo državljanstvo, neće se krivično goniti, hapsiti i neće biti predmet bilo kakvog ograničenja na teritoriji Republike Kosovo u vezi sa krivičnim delima počinjenim pre njihovog odlaska sa teritorije Republike Kosovo.

2. Bez obzira na njegovo/njeno državljanstvo, lice koje je pozvano sudskim pozivom da se pojavi pred domaćim pravosudnim organima da svedoči o njegovim/njenim delima koja se odnose na postupak pokrenut protiv njega/nje, neće biti predmet krivičnog gonjenja, hapšenja ili bilo kojeg drugog ograničenja u vezi sa krivičnim delom počinjenim pre odlaska sa teritorije Republike Kosovo a koje nije navedeno u sudskom pozivu.

3. Imunitet dodeljen ovim članom će prestati u slučajevima kada svedok, veštak ili okrivljeni ne napusti teritoriju Republike Kosovo u roku od petnaest (15) dana od dana kada se njegovo/njeno prisustvo više ne traži od strane domaćih pravosudnih organa ili je napustio ovu teritoriju i ponovo se vratio.

Član 96

Privremena predaja lica u pritvoru kako bi svedočila pred sudskim organima države molilje

1. Pritvoreno lice čije se lično prisustvo zahteva od strane države u svrhu saslušanja kao svedoka, ili u cilju konfrontacije, može se privremeno premeštati na teritoriju u kojoj treba da se održi zakazano saslušanje, pod uslovom da će on/ona biti vraćen u Republiku Kosovo u vremenskom period koji utvrdi ministarstvo.

2. Premeštanje se može odbiti ako:

2.1. lice ne da njegov/njen pristanak;

2.2. je njegovo/njeno prisustvo u Republici Kosovo potrebno jer je u toku krivični postupak;

2.3. njegova/njena predaja može da produži njegov/njen pritvor; ili

2.4. postoje druge okolnosti koje sprečavaju njegov/njen premeštaj u državu molilju.

3. Tranzitni prelaz pritvorenog lica preko teritorije Republike Kosovo može da se dozvoli ukoliko nadležan organ države molilje podnese ministarstvu zahtev za odobrenje, zajedno sa svim neophodnim dokumentima.

POD POGLAVLJE IV OSTALI OBLICI SARADNJE

Član 97

Opšte odredbe

1. U cilju pružanja pomoći, prema ovom poglavlju, sprovode se pravila utvrđena u Drugom dodatnom Protokolu Konvencije o uzajamnoj pomoći u krivičnim stvarima 1959, osim ako drugačije nije propisano domaćim zakonodavstvom.

2. Vrhovno državno tužilaštvo je nadležan organ koji odlučuje o uslovima ovog poglavlja.

Član 98

Zajednički istražni timovi

1. Nadležni organi Republike Kosovo uzajamnim sporazumom sa jednom ili više država mogu da formiraju zajedničke istražne jedinice sa posebnom svrhom i na određen vremenski period sa ciljem

sprovedenja istrage u jednoj ili više država koje su formirale jedinice. Period se može produžiti ugovorom između dve strane.

2. Zajedničke istražne jedinice mogu se formirati ako:

2.1. istraga krivičnog dela u jednoj državi uključuje tešku i zahtevnu istragu koja se odnosi na druge države;

2.2. nekoliko zemalja trenutno istražuje krivično delo, a prilike zahtevaju koordiniranu i zajedničku akciju uključenih zemalja.

3. Zajedničke istražne jedinice mogu se formirati na zahtev bilo kojih od zemalja učesnica.

4. Pripadnicima zajedničkog istražnog tima delegiranih od njihove države može biti dozvoljeno da sprovedu istragu pod nadzorom relevantnog pripadnika Republike Kosova u skladu sa dogovorom između Republike Kosova i delegirane države.

5. Članovima zajedničke istražne jedinice treba da bude dozvoljeno da budu prisutni tokom obavljanja svakih istražnih operacija u Republici Kosovu. Ipak, vođa jedinice može drugačije odlučiti zbog specifičnih razloga i u skladu sa domaćim zakonom.

6. Članovi zajedničkog istražnog tima, u skladu sa domaćim zakonom i u okviru njihovih nadležnosti, mogu pružati jedinici obezbeđene informacije u Republici Kosovu u cilju krivične istrage koju vodi jedinica.

7. Kada zajednička istražna jedinica ima potrebu za istražne radnje koje će biti preduzete u Republici Kosovu, članovi delegirani u toj jedinici mogu zahtevati od sudskih vlasti preduzimanje tih delatnosti. Ove aktivnosti treba se tretirati u Republiku Kosovo pod istim uslovima koji važe ukoliko bi se ta aktivnost bi bilo potrebno u lokalnim istragama

8. Informacije legalno dobijene od lokalnih članova zajedničke istražne jedinice, koji inače ne bi bili dostupni lokalnim vlastima, mogu se koristiti za sledeće svrhe:

8.1. za svrhu za koju se jedinica obrazovala;

8.2. za otkrivanje, istragu i gonjenje drugih krivičnih dela, nakon dobijanja prethodne saglasnosti od države u kojoj su obezbeđene te informacije;

8.3 za sprečavanje neposredne i ozbiljne pretnje po javnu bezbednost;

8.4 za druge svrhe koje mogu biti dogovoreno između država koje su oblikovale jedinicu.

9. Drugim osobama od predstavnika nadležnih organa država koje formiraju zajedničku istražnu jedinicu, može biti dozvoljeno da učestvuju u akcijama jedinice. Prava priznata pripadnicima jedinice na osnovu ovog člana ne odobrava se onim licima, osim ako izričito ne dogovore drugačije.

Član 99 Prikrivene istrage

Vlasti Republike Kosovo, na osnovu zahteva, mogu da ponude pomoć drugoj državi da sprovede istragu koristeći službena lica koja rade na tajnom zadatku ili sa lažnim identitetom u skladu sa zakonom.

**POD POGLAVLJE V
SUDSKA EVIDENCIJA I DRUGI PODACI**

**Član 100
Zahtevi za krivična dosijea**

Na molbu strane države, izvodi i informacije u vezi sa sudskim podacima će se dostavljati onoj državi pod uslovom da je ta informacija nužna za krivični predmet u državi molilji.

**Član 101
Razmena informacija koje se odnose na sudske podatke**

Ministarstvo može da informiše strane države o krivičnim kaznama i dopunskim merama izrečenim protiv svojih državljana, koje su unete u sudsku evidenciju. Kada je lice o kojem se radi državljanin dve ili više zemalja, informacije se mogu dati svakoj od njih pojedinačno.

**POGLAVLJE VII
PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**

**Član 102
Troškovi**

1. Troškove koji se odnose na izručenja iz Republike Kosovo u druge države, nastale van teritorije Republike Kosovo snose države molilje.
2. Troškovi koji se odnose na izručenja iz drugih država u Republiku Kosovo pokrivaju se od budžeta Republike Kosovo.
3. Na osnovu ovog zakona, ostali troškovi nastali tokom pružanja međunarodne pravne saradnje, nastali na teritoriji Republike Kosovo, pokrivaće se iz budžeta Republike Kosovo.

**Član 103
Zaštita ličnih podataka**

1. U skladu sa ovim zakonom, lični podaci preneti Republici Kosovo kako bi se izvršio zahtev, mogu da se koriste od strane pravosudnih organa, samo :
 - 1.1. za potrebe postupaka predviđenih ovim zakonom;
 - 1.2. za druge sudske i upravne postupke koji se direktno odnose na procedure navedene u stavu 1 ovog člana;
 - 1.3. za sprečavanje ozbiljne opasnosti po javnu bezbednost.
2. U skladu sa ovim zakonom, prenos ili otkrivanje ličnih podataka iz Republike Kosovo inostranoj državi u cilju izvršenja zahteva, treba da bude u potpunoj saglasnosti sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka.

**Član 104
Nadležnosti za podzakonska akta**

Ministarstvo pravde može da donosi podzakonske akte za primenu ovog zakona.

**Član 105
Odredbe o stavljanju van snage**

Sa stupanjem ovog zakona na snagu, zakon br. 04/L/031 o Međunarodnoj saradnji u krivičnim pitanjima prestaje da se primenjuje.

Član 106
Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest (15) dana od dana njegovog objavljivanja u Službenom listu Republike Kosova.

Zakon br. 04/L-2013
31. juli 2013. god

Proglašeno Ukazom Br. DL-047-2013, dana 19.08.2013, od strane Predsednice Republike Kosova Atifete Jahjaga